

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: **Ing. P. S., nar. X,**
 bytem X,
proti
žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje,**
 se sídlem Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2023, č. j. KK/2300/LP/23-3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Žalobce napadá rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2023, č. j. KK/2300/LP/23-3 (dále též jen: „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Cheb (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) ze dne 31. 5. 2023, č. j. MUCH 5864/2023 (dále jen „*rozhodnutí správního orgánu I. stupně*“), kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4. zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích (dále jen „*zákon o některých přestupcích*“), kterého se úmyslně dopustil tím, že dne 15. 10. 2022 okolo 12:30 hod. na adrese X před domem na

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

dvoře po slovní rozeprá fyzicky napadl bývalou přítelkyni K. J. tak, že nejméně jednou jeho horní končetinou atakoval její horní část těla a tlačil ji do sedu na lavičku, za což mu byla uložena pokuta ve výši 1 000 Kč a uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

Obsah žaloby

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce velmi obsáhlou žalobu, v níž se nejprve zabýval dosavadním průběhem řízení. Žalobce uvedl, že trestní oznámení na jeho osobu bylo učiněno bývalou přítelkyní, Mgr. K. J., dne 15. 10. 2022 spolu s předložením lékařské zprávy a vytvoření fotodokumentace údajného zranění jako následku fyzického napadení žalobcem.
3. Policejní orgán při vyřízení věci neplnil povinnosti dle trestního zákoníku, a sice nevykonával potřebná šetření a zajištění důkazů ve lhůtě 30 dní od zjištění podezření ze spáchání přestupku ve vyjmenovaných druzích přestupků. Kromě oznámení o přestupku oznamovatelky, jí předložené lékařské zprávy, SMS komunikace a pořízené fotodokumentace, nebyly provedeny úkony šetření k zjištění všech přítomných osob.
4. Podklady pro rozhodnutí byly neúplné a v rámci oznámení byly uvedeny informace zjevně nepravdivé a vyvolávající značnou pochybnost o věrohodnosti tvrzení oznamovatelky. Příkladem je tvrzení, že žalobce svou bývalou partnerku chytil za temeno hlavy a praštil s ní o zeď, nebo že oznamovatelka musela dvě hodiny sedět v odemčeném autě, ve kterém ji nechal sedět člověk, který má násilné sklony. Nadto oznamovatelka tvrdí, že se 4 roky před údajným rozchodem nechala bývalým přítelem natáčet u sledování dětské pornografie a nekrofilních, zoofilních a dalších videí, která se jí nelíbila. Správní orgán I. stupně rozhodl o vině žalobce vydáním příkazu ze dne 25. 11. 2022, č. j. KSÚ 9843/2022 (dále jen „příkaz“) bez nařízení jednání. V příkazu jsou uvedena veškerá tvrzení oznamovatelky, což žalobce považuje za účelové jednání, které má za cíl poškození nejen jeho osoby, ale i jeho synů.
5. Policejní orgán sdělil informaci o předání věci k vyřízení správnímu orgánu I. stupně dne 12. 12. 2022 po 16:00 hod. prostřednictvím datové zprávy zástupci žalobce. Učinil tak 14 dní po podání žádosti o informaci, žalobce se tak mohl seznámit s touto informací až 13. 12. 2022. S ohledem na to, že příkaz byl odeslán dne 28. 11. 2022 na adresu, kam žalobci oznamovatelka a její rodina v součinnosti s policií a městskou policií zamezila přístup na základě tvrzení o podaném oznámení pro napadení a údajný stalking. Policie několikrát donutila žalobce opustit bytový dům, nikdy se však nejednalo o oficiální vykazání. Stalo se tak přesto, že se obvinění nezakládala na pravdě a že žalobce je vlastníkem bytové jednotky v domě.
6. Policie donutila žalobce opustit bytový dům vždy bez záznamu o výjezdu a učiněném zákroku. Dle sdělení policie jsou zákroky obsaženy ve spise ve věci podání oznámení stalkingu, které učinila bývalá partnerka žalobce. Jediný zákrok je uveden dne 16. 9. 2023. Tento záznam uveřejnila neznámá osoba na webových stránkách města Cheb, je uveřejněn tak, že je dostupný přes internetové vyhledávače při zadání jména B. či K. J. Toto lze považovat za snahu diskreditovat žalobce. Lze se domnívat, že uveřejnění záznamu na stránkách města je snaha z řad městského úřadu, tedy správního orgánu I. stupně. Lze tak

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

mít důvodné pochybnosti o spravedlivosti procesu ve věci vyřízení všech záležitostí úřadu, včetně proběhlého správního řízení.

7. Policie dále žalobci odmítla umožnit přístup do jeho bytové jednotky, do které před více než rokem bývalá přítelkyně žalobce údajně přestěhovala jeho veškeré věci a které mu odmítá vydat. Toto police zdůvodnila ve shodě s rodinou bývalé partnerky stavebním neoddělením bytové jednotky, i když by bylo možné jednoduchým způsobem tyto jednotky oddělit. Při pořízení žalobcovy bytové jednotky byly obě bytové jednotky samostatné, bytová jednotka žalobce měla po celou dobu zachován svůj vlastní vstup. Dle tvrzení pana B. oddělení bytových jednotek učinila rodina žalobcovy bývalé přítelkyně v roce 2023. Přesto není vstup do jednotky žalobci umožněn.
8. Lze se důvodně domnívat, že policie zaslala informaci o předání věci se zpožděním právě z důvodu marného uplynutí lhůty pro doručení příkazu fikcí. Žalobce se po zjištění předání věci k vyřízení správnímu orgánu I. stupně dostavil k tomuto orgánu, aby se seznámil s podklady pro vydání příkazu. Zde bylo žalobci sděleno, že k ústnímu jednání nebyl žalobce přizván, protože kdyby to tak dělali vždy, tak by se z toho zbláznili. Úřednice správního orgánu I. stupně tvrdila, že spis obsahuje svědecké výpovědi, přestože žádný svědek u policejního orgánu neučinil svědeckou výpověď. Žalobci nebyl příkaz vydán s odůvodněním, že správní orgán I. stupně musí počkat do doby, než mu bude zásilka vrácena zpět. Když však šel žalobce na poštu, aby si příkaz vyzvedl, bylo mu zde sděleno, že příkaz již byl vrácen odesílateli.
9. Z poznámky na obálce vyplývá, že na ní bylo zaznamenáno, kdy uplyne lhůta pro podání odporu, tedy kdy si nesmí žalobce převzít tuto zásilku. Je v rozporu tvrzení, že žalobci bylo zanecháno oznámení, aby následně bylo zaznamenáno, že adresát je na dané adrese neznámý. Žalobci bylo dne 13. 12. 2022 odmítnuto vydání zásilky s tím, že je zásilka vrácena, když z razítka pošty vyplývá, že byla vrácena až 30. 12. 2022. Z výše uvedeného vyplývá pochybnost o úmyslu správního orgánu I. stupně vést řízení objektivně a snaze poškodit žalobce na právech tím, že mu bude zabráněno seznámit se s příkazem a umožnit mu včasné podání odporu. Nahlédnutí žalobce do spisu pak bylo využito jako důkaz o možnosti žalobce podat proti příkazu odpor. Také postup, kdy žalobci nebyl příkaz předán již 13. 12. 2022, poukazuje na úmysl zdržet předání příkazu po uplynutí lhůty pro podání odporu.
10. Žalobce nečekal na zprávu od správního orgánu I. stupně až mu zpět dorazí zásilka s příkazem a na radu svého zástupce druhý den, 14. 12. 2022, šel opět k správnímu orgánu I. stupně vyzvednout si příkaz. Odpor proti příkazu podal dne 16. 12. 2022.
11. Dne 16. 12. 2022 byl správní spis vyžádán policií. S ohledem na poznámku ve spisu, kdy žádost v záznamech spisu je uvedena před podaným odporem, lze se důvodně domnívat, že pod smazáním záznamu na řádku, kde je nyní uveden odpor, je datum 19. 12. 2022, je možné se domnívat, že je zde uveden záznam o usnesení o nabytí právní moci příkazu.
12. Lze předpokládat, že žádost o vrácení spisu měla policie v plánu ihned po skončení přestupkového řízení. Ve stejný den uplynula doba doručení fikcí i lhůta pro podání odporu. Plán policie lze usuzovat i z toho, že jí byl vrácen spis bez podaného odporu. Z toho, jak kriminalisté komunikovali s žalobce při podání vysvětlení dne 5. 1. 2023, resp. 14. 2. 2023, byli přesvědčeni, že příkaz nabytí právní moci. Dne 5. 1. 2023 byl žalobce podat vysvětlení na 1. OK PČR Cheb po telefonické výzvě ve věci údajného sledování dětské pornografie paní J. Žalobce odmítl sdělit podrobnosti z důvodu obavy o bezpečnost dětí,

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

a aby nepřišel o možnost styku s nimi. Až následně dne 6. 1. 2023 bylo správnímu orgánu I. stupně policií sděleno, že ve věci probíhá nové šetření, kdy bude o věci rozhodnuto. Na základě této informace měl správní orgán I. stupně rozhodnout o zastavení řízení. Dne 20. 1. 2023 se správní orgán I. stupně dotazoval policie na postup ve věci a oznámil jí, že bylo zahájeno správní řízení, neboť příkaz byl doručen dne 14. 12. 2022 a byl proti němu podán odpor. Dne 23. 1. 2023 proběhlo jednání žalobce na odboru sociálně právní ochrany dětí Městského úřadu Cheb s kolizním opatrovníkem, aby tento mohl napsat zprávu pro opatrovnícký soud. Žalobce vylíčil průběh tohoto jednání. Dne 23. 1. 2023 byla zaslána Odpověď z 1. OOK Cheb, datovou zprávou s informací, že daný materiál založil AA, a nezabýval se ublížením na zdraví, kterého se měl dopustit žalobce. Když žalobce kontaktoval správní orgán I. stupně, bylo mu ústně sděleno, že na pokyn policie nemá činit žádné další úkony, a proto nic nekonal. Ze zaslaných zpráv od Policie ČR však žádný takový pokyn nevyplývá.

13. Bývalá partnerka žalobce a její matka byly předvolány na ústní jednání přestupkového řízení na den 8. 3. 2023. Přestože v oznámení bývalá partnerka vypověděla, že incidentu byly přítomny čtyři osoby – žalobce, paní J., její matka a příbuzná, k ústnímu jednání byl předvolán pouze žalobce, paní J. a její matka. Ze správního spisu není zřejmé, jak správní orgán I. stupně došel k závěru, že svědkem je pouze matka paní J. Tím, že správní orgán I. stupně nepředvolal svědkyni L. U., poškodil práva žalobce a porušil zásadu správního řízení obsaženou v § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen: „*správní řád*“), kdy je povinnosti správního orgánu postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
14. Správní řízení je stíženo zásadními vadami spočívajícími v tom, že správní orgán I. stupně rezignoval na objektivní zjišťování skutečností, a získání informací ke všem svědkům události a tyto řádně nevyslechl v rámci nejbližší možné doby, dále v tom, že při přípravě řízení neprovedl veškerá opatření k zajištění důkazních prostředků a zjištění všech skutečností pro své rozhodnutí. Správní orgán I. stupně mohl případně požádat o součinnost policii. Toto vyplývá i z argumentace jak správního orgánu I. stupně, tak žalovaného, kteří argumentují dlouhou prodlevou mezi skutkem a podáním výpovědi svědků, které jde však k tíži žalobce.
15. Žalobce byl opětovně předvolán k podání vysvětlení na 1. OOK na den 14. 2. 2023. Žalobce opět z důvodu zachování možností kontaktu s dětmi odmítl vypovídat. Ze strany policie došlo k nátlaku, aby jim žalobce vydal nahrávku, kde se partnerka uspokojuje u dětské pornografie, resp. svůj telefon. Jedinou snahou policie bylo zjistit, zda existuje důkaz proti bývalé partnerce žalobce týkající se dětské pornografie, případně přesvědčit žalobce, aby se materiálu zbavil. Na dotaz žalobce, zda policie vykonala prohlídku u partnerky, která tvrdí, že je vydírána nahrávkou, na které se dívá na dětskou pornografii, reagovali policisté podrážděně. Tím, že se přesvědčili, že žalobce žádný důkaz nemá, věc odložili a dál se záležitostí odmítli zabývat. Po tomto výsledku policie odeslala spis zpět správnímu orgánu I. stupně, vrácení spisu je datováno dnem 17. 2. 2023.
16. Paní J. spolu se svoji matkou podala oznámení na žalobce týkající se stalkingu. V rámci tohoto podání doložila matka paní J. policii dopis na rozloučenou sepsaný žalobcem dne 25. 10. 2022. Matka paní J. měla říci, že jí uráží sdělení žalobce v tomto dopise, že po žalobci chtěla, aby si vzal život. Na údajný stalking byl žalobce dotazován již u podání vysvětlení u 1. OOK. Z oznámení nejsou patrné konkrétní situace, kdy se měl žalobce snažit o kontakt či komunikaci s paní J. Při podání vysvětlení byl žalobce dotázán na

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

situaci, kdy žalobce spolu se syny dorazili autem na náměstí v Chebu, a šli do bistra Botanic na náměstí. Zde shodou okolností seděla paní J. s paní M. Ihned po jejich příchodu, obě vstaly a bez toho, že by paní J. hovořila s dětmi, odešla zaplatit. Zde žalobce pouze hovořil na paní J., s tím, že domluvil termín v Poradně pro rodinu s dětmi a zeptal se, zda je ochotná na tento termín dojít. Při jejím placení si také všiml toho, že platí bankovkou o nominální hodnotě 5 000 Kč, proto ještě dodal, že když má příspěvky, mohla by dětem také pořídit potřebné věci. Poté ženy odešly a žalobce zůstal se syny v bistru. Toto měla být dle sdělení kriminalistů jedna ze situací, kdy se měl žalobce dopustit pronásledování a příště se měl vyvarovat chodit na místa, kde se nachází paní J. . Žalobce dodal, že dne 5. 4. 2023, podala Mgr. K. J. návrh na předběžné opatření kvůli pronásledování a požadovala, aby soud na 1 měsíc zakázal možnost styku žalobce s jeho dětmi. Opět však neuvedla jedinou konkrétní situaci, kdy by ze strany žalobce mělo dojít k pronásledování.

17. Dne 8. 3. 2023 proběhlo ve věci ústní jednání. Z podaných výpovědí zúčastněných vyplynuly zásadní nesrovnalosti v popisu děje, který měl být projednávaným skutkem. Dále bylo sděleno, že u incidentu měly být přítomny děti, přestože tuto skutečnost žalobce netvrdil. Dle pozdějších výpovědí dětí měly tento incident vidět z okna kuchyně, což lze důvodně rozporovat vzhledem k dispozicím objektu č. p. X. Paní J. vyběhla proti žalobci současně ve chvíli, kdy byly děti poslány do domu, nemohly se přemístit ze vstupu domu přes vnitřní chodbu do kuchyně k oknu tak, aby proběhlou situaci mohly vidět. V prvních sděleních starší syn tvrdil, že viděl, jak žalobce maminku dvakrát uhodil do prsu. Později ale uvedl, že mu toto bylo vysvětleno paní B. Po několika měsících se ke svědectví přihlásil i mladší syn s tím, že oba koukali z okna.
18. Po ústním jednání kontaktovala správní orgán I. stupně svědkyně U. se sdělením, že má k dispozici nahrávku celého incidentu. Tato skutečnost vzbuzuje pochybnosti o jednání a tvrzení osob v okruhu paní J. a svědků, kteří svědčí v neprospěch žalobce. Paní J. se o nahrávce nezmínila jak v rámci oznámení, tak během ústního jednání, stejně jako svědkyně B. Přitom nahrávku měla dle svědkyně U. pořídit sama paní J. Nahrávku si měly po odjezdu žalobce z místa údajného přestupku všechny zúčastněné osoby spolu s panem B. a jeho dcerou M. B. přehrát a poslouchat. Flash disk s nahrávkou předala paní J. svědkyni U.
19. Správní orgán I. stupně si tuto nahrávku nevyžádal, ale umožnil svědkyni dodat důkaz, což může učinit pouze obviněný či poškozený. Dále se odmítl zabývat, proč paní J. nahrávku pořizovala. Správní orgán I. stupně se nezabýval ani otázkou, proč žalobce na dané místo přijel.
20. Podle žalobce má věc další rovinu, a sice kromě nátlaku správního orgánu I. stupně, který byl použit účelově pro možnost zbavení rodičovských práv žalobce, úřední osoby na úseku sociálně právní ochrany dětí protiprávně jednají, když žalobce zastrášují.
21. Po skončení shromáždění SVJ dne 20. 3. 2023 pan B. sdělil žalobci, že má kriminálku pod palcem a že státní zastupitelství mu zobe z ruky. Pan B. v rámci další diskuze se žalobce po něm požadoval sdělit, kde bydlí, přičemž žalobce mu tuto informaci odmítl říci. Pan B. poté zavolał policii a tvrdil, že se mu ztratili vnuci, on je děda a nyní jsou děti u otce, který však sedí proti němu a nechce mu říci, kde se nacházejí. Následně odešel ven a vrátil se s hlídkou policie. Ti požadovali po žalobci, aby sdělil panu B. svoji adresu. Žalobce trval na svém rozhodnutí místo pobytu nesdělil z důvodu alespoň částečného pocitu bezpečí. Vzhledem k tomu, že o této adrese již věděl orgán sociálně právní ochrany dětí, respektive jeho znalostí žalobci vyhrožovala kriminální policie, bylo jasné, že tuto adresu znají. Šlo

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

však o to, že nemohli přijít k bydlišti žalobce, protože oficiálně se nemohli chovat, jakoby tu adresu znali. Následně se vedla debata týkající se obviňování žalobce ze strany paní J. a paní B. Na dotaz co by zastavilo toto jejich očerňování žalobce, bylo ústy pana B. sděleno, že by to vyřešil prodej žalobcovy bytové jednotky. To by ale vyřešilo jen polovinu problému.

22. Paní B. dodala, že paní J. chodí k sexuologovi, ale na základě toho, co tam povídá, by se měl léčit žalobce. Následně sdělila, že se žalobce měl dopustit zneužití své mladší sestry. A že to zatím nikde nešířila. Žalobce se jí opakovaně ptal, kdo ji toto obvinění sdělil, aby bylo možné z této pomluvy obvinít konkrétní osobu. Paní B. však pouze tvrdila, že jí to někdo řekl. Také zde hovořila o údajné nahrávce předmětného incidentu. Když se žalobce ptal, proč už tedy nahrávka nebyla použita, sdělila paní B. s úsměvem, že na ni také dojde.
23. Dne 29. 3. 2023 vydalo intervenční centrum Cheb, zřízené organizací Pomoc v nouzi o. p. s., zprávu o tom, že žalobce měl staršího syna několikrát napadnout, zároveň uvádí, že se žalobce starší syn nebojí, ale je naštvaný, jak se k němu žalobce chová. Žalobce dodal, že po předmětném incidentu začaly jeho děti docházet do intervenčního centra. Ze zprávy intervenčního centra ze dne 4. 1. 2023 vyplynulo, že děti dochází do intervenčního centra, neboť byly svědky domácího násilí bez bližšího popisu. Přesto v tomto období začal režim střídavé péče, kdy žalobce mohl mít děti v péči 7 dní a nocí během čtrnácti dní. Na konci března 2023 začala policie prošetřovat oznámení o tom, že žalobce týrá staršího syna. Dále se žalobce věnoval vyličení sporů ohledně péče o děti.
24. V přestupkovém řízení bylo pokračováno předvoláním svědkyně U. na den 13. 4. 2023. Důkaz v podobě nahrávky se do řízení dostal až dne 3. 5. 2023, kdy teprve tento den se mohl žalobce s tímto důkazem seznámit. Od zjištění existence důkazu městským úřadem po poskytnutí žalobci uběhlo 56 dní. Žalobce má za to, že předvolání a použití nahrávky bylo účelově zdržováno, jelikož nahrávka obsahuje informace o důvodu nasvědčujících o účelovosti podaného oznámení o údajném napadení, jako snahu obhájit proč se paní J. dívala na dětskou pornografii. Tedy že ji žalobce donutil nátlakem, a proto je nutné nejprve prokázat jeho agresivní chování tímto způsobem a následně také obviněním z týrání vlastního dítěte.
25. Dále je s podivem, že nahrávka nebyla posuzována v rámci správního řízení v celém svém rozsahu, byl přehrán pouze úsek, který úřednice správního orgánu I. stupně považovala za trvání incidentu. Správní orgán I. stupně ani žalovaný se nezabýval celou doloženou situací a informacemi z nahrávky. Nahrávka je však ve spise založena jako důkaz a je nutné posuzovat všechny důkazy ve svém kompletním obsahu.
26. Dne 15. 5. 2023 žalobce správnímu orgánu I. stupně doručil své vyjádření k proběhlému správnímu řízení, v němž se vyjádřil k obsahu výpovědi a obsahu nahrávky. Konstatoval, že není možné jednoznačně uzavřít, že k popisovanému skutku došlo. Svědecké výpovědi svědkyň B. i U. a paní J. jsou nevěrohodné, a to nejen s ohledem na vzájemnou spřízněnost těchto osob, ale zejména pak s ohledem na závažné rozpory v jejich výpovědích. Nelze pak odhlédnout od skutečností, že paní J. a žalobce vedou dlouhodobý spor o děti, kdy paní J. a rovněž i svědkyně B., jakožto babička dětí, mohou z tohoto důvodu být rovněž vedeny společnou snahou žalobce v tomto směru poškodit. Dle žalobce absentuje objekt skutkové podstaty přestupku a rovněž i subjektivní stránka předmětného přestupku.
27. Dne 16. 5. 2023 rozhodl správní orgán I. stupně o změně kvalifikace přestupku na přestupek podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) bod 4. zákona o některých přestupcích,

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

kterého se měl žalobce úmyslně dopustit tím, že dne 15. 10. 2022 v době okolo 12:30 hodin na adrese X, před domem na dvoře, po slovní rozepři, fyzicky napadl bývalou přítelkyni Kláru J. tak, že nejméně jednou jeho horní končetinou atakoval její horní část těla a tlačil ji do sedu na lavičku, tedy úmyslně narušil občanské soužití jiným hrubým jednáním. Žalobce se ke změně právní kvalifikace vyjádřil tak, že s ní nesouhlasí, když dle jeho názoru nedošlo z jeho strany jakýmkoliv jednáním k naplnění výše uvedené skutkové podstaty.

28. Žalobce nesouhlasí s tím, že by snad zvukový záznam a už vůbec ne výpovědi poškozené a svědkyň, prokazovaly, že naplnil skutkovou podstatu přestupku, jenž mu je kladen za vinu. Důkazní prostředky shromážděné ve věci jsou neprůkazné. K povaze svědeckých výpovědí a výpovědi poškozené a k povaze zvukového záznamu, zejména pak k vadám těchto důkazních prostředků, které žalobce spatřuje, se vyjádřil již v předchozím vyjádření ze dne 15. 5. 2023. Pokud by správní orgán I. stupně došel na základě zvukového záznamu k závěru, že je žalobce vinen z přestupku narušení občanského soužití hrubým jednáním, jistě by minimálně ke stejnému závěru měl správní orgán I. stupně dojít i u osob K. J. a G. B., případně i L. U., které se dle zvukového záznamu na incidentu dne 15. 10. 2022 podílely. Jestliže by tak shora nadepsaný správní orgán neučinil, jednalo by se o zřejmý rozpor se základními zásadami právní jistoty a předvídatelnosti práva.
29. Správní orgán I. stupně vydal dne 31. 5. 2023 své rozhodnutí, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4. zákona o některých přestupcích. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal, přičemž napadeným rozhodnutím bylo odvoláním žalobce zamítnuto.
30. Odůvodnění napadeného rozhodnutí se opírá o mnoho nepravdivých tvrzení a účelové nakládání s tvrzením a hodnocením důkazů ve shodě se správním orgánem I. stupně. Žalovaný tvrdí, že správní orgán I. stupně přečetl listiny, které byly součástí spisu, přitom opakuje chybnou interpretaci obsahu jak oznámení policie, oznámení paní J. , tak i lékařské zprávy.
31. Žalovaný uvádí, že v rámci důkazní listiny oznámení přestupku policie oznámila, že žalobce v období měsíce října 2022 slovně a fyzicky napadl svou bývalou družku K.. J. a tím se měl dopustit přestupku podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích. Policie však neoznámila, že se žalobce tohoto přestupku dopustil, ale oznamuje podezření ze spáchání tohoto přestupku.
32. Žalovaný dále hovoří o protokolu o trestním oznámení Policie ČR. Žalobce má za to, že přeformulováním obsahu oznámení došlo k uvedení nepravdivých tvrzení o popisu skutečností, které v oznámení nejsou. Jedná se o tvrzení, že paní J. jela v den incidentu na přehradu X. Z oznámení ale nevyplývá, že paní J. na X pobývala od 15. 10. 2022, kdy učinila oznámení. Vyplývá z něj, že paní J. pobývá na X a že v den učinění oznámení byla mimo republiku. Paní J. s žalobcem v pátek telefonovala a o místě svého pobytu jej informovala, tuto skutečnost potvrdila paní J. i v oznámení. Pro doložení snahy o to, aby žalobce v sobotu přijel na místo X, lze doložit fotografií paní J. se svědkyní U., kterou poslala paní J. žalobci dne 14. 10. 2022. Tím se žalovaný dopustil nepravdivého tvrzení, na kterém poté stojí i jeho uvážení při rozhodování o vině a trestu včetně dovolacího orgánu.
33. K lékařské zprávě KKN Cheb, chirurgickému vyšetření poškozené ze dne 15. 10. 2022 žalovaný ve shodě se správním orgánem I. stupně uvedl, že paní J. byla diagnostikována zhmožděnina a hematom dolního vnitřního kvadrantu levého prsu. Žalovaný zcela

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

tendenčně opsal tvrzení paní J. , které uvedla lékaři, a zkreslil skutečnou výpověď lékařské zprávy týkající se diagnózy. Ze zprávy vyplývá, že paní J. měla pouze malou zhmožděninu v dolním vnitřním kvadrantu levého prsu. Diganostika počínajícího hematomu, je uvedena pouze na základě palp. bolestivosti, kdy lékařská zpráva hovoří o pravděpodobném hematomu a při jeho výskytu doporučuje učití Heparoidu či gelu Lioton. Tato zpráva není důkazem o skutku žalobce a nemůže sloužit jako argument pro rozhodnutí o vině. Spíše přináší pochybnosti o tvrzeních paní J. , jelikož při konání skutku tak, jak jej popisuje paní J. , je nepravděpodobné, že by na jedné části prsu vznikla zhmožděnina velikostí otisku prstu a v dalších částech by byl počínající hematom, který se však několik hodin po napadení na jejím těle neprojevil. Na fotografiích z podání oznámení není žádné zranění v horním kvadrantu levého prsu zřejmé. To odpovídá i zhodnocení správních orgánů, podle nichž je na fotografiích dokumentováno zranění v dolní části prsu. Lékařská zpráva zmíněný pravděpodobně počínající hematom uvádí pouze na základě popisu paní J. na základě odezvy na dotek lékaře. Žalovaný použil lékařskou zprávu účelově, tak že využil tvrzení paní J. k popisu vzniku zranění, ale zdokumentované zranění nehodnotil objektivně. V popisu zranění se dokonce dopustil záměny, kdy hovoří o zhmožděnině a definitivním potvrzení hematomu, který navíc umísťuje záměrně také do dolního vnitřního kvadrantu levého prsu, kde je jediné patrné zranění, u kterého však nebyl potvrzen a prokázán jeho vznik.

34. Žalovaný zcela účelově zamlčuje výpovědi svědkyně U. v části dotazů žalobce, kdy tvrdí, že svědkyně na základě dotazů znovu popisuje incident. Toto lze považovat za účelové jednání, když teprve právě na základě dotazů jsou svědkyní doplněny podrobnosti předcházející vstupu paní J. na dvůr, zvláště za situace, kdy žalovaný hodnotí jednání a samotný skutek také ve vazbě jak uvádí žalovaný žalobcem omlouvaný neoprávněný vstup na dvůr rozloučením se s dětmi. Správní orgány silně akcentovaly způsob vstupu žalobce na dvůr a celou situaci na dvoře jako argument pro uznání jeho viny z přestupku, kdy pro uznání viny je také důležitá kvalifikace skutku za přestupek. Žalobce považuje za zarážející a mající znaky účelového jednání, když žalovaný tvrdí, že na základě dotazů žalobce svědkyně pouze znovu popisuje incident, i když se z 23 dotazů týkalo popisu incidentu jen 7 odpovědí.
35. Výpovědi svědkyně L. U., bylo dosvědčeno, že po příjezdu byl žalobce mimo dvůr a že branku před žalobcem odemkla svědkyně. Svědkyně dále uvedla, že se vrátila do domu pro paní J. . Poté na dvůr vstoupila paní B., to už byl ale žalobce na dvoře. Lze se domnívat, že jej na dvůr pozvala sama svědkyně či že z otevřených vrátek usoudil, že může vstoupit, když jde svědkyně pro děti.
36. Zda vstoupila paní B. na dvůr před vstupem žalobce či po něm, je opět tvrzení proti tvrzení, také je otázkou, zda je tato skutečnost rozhodující pro hodnocení skutku, když v dané situaci všechny zúčastněné osoby, které byly na dvoře nebo na něj teprve vstoupí, očekávají společnou komunikaci. Tím, že se na dvůr rozhodla paní J. přijít se zapnutým nahrávacím zařízením, jasně naznačuje, že vstoupila se záměrem komunikace se žalobcem pod záminkou, že může hovořit s dětmi. Je proto nesprávným postupem správního orgánu dávat přítěžující a prokazující vinu žalobci za vstup na dvůr, když samotný incident popisovaný paní J. a svědkyněmi byl iniciován až následným konfliktem paní J. se žalobcem na základě její nelibosti k tomu, co chce říci svým dětem.
37. Žádná z osob neprojevila vůli, aby žalobce na dvůr nevstupoval. Snahou všech zúčastněných bylo, aby děti hovořily se svým otcem. Vzhledem k jednání paní J. do té

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

doby, bylo snahou před dětmi neudělat nic, co by děti mohly hodnotit jako negativní postoj matky vůči jejich otci.

38. Dodatečné tvrzení o tom, že žalobce vstoupil na dvůr bez jejich vědomí, je vzhledem k obsahu dokazování nepravděpodobné. A je možné jej brát jako účelové tvrzení. Přesto správní orgány žalobci kladou za vinu jeho nezvaný vstup na dvůr a i na základě tohoto přesvědčení jej následně viní z úmyslného jednání, které kvalifikují jako přestupek.
39. Z doložené nahrávky vyplývá, že přítomné s žalobcem dále komunikovaly, neboť si tak přály. To dokládá i skutečnost, že paní J. na žalobce zvolala „vrat se“, když chtěl odejít. Z jednání přítomných není jasné, že žalobce vstoupil na dvůr neoprávněně, jelikož k setkání s dětmi mělo dojít a částečně proběhlo, i když to byla jen záminka ze strany paní J. a její rodiny pro zahájení následné debaty stran materiálů týkajících se dětské pornografie proti paní J. .
40. Z výpovědi paní J. a svědkyně B. vyplynulo, že měly z žalobce strach. Přesto dle tvrzení dotyčných, když žalobce vstoupil na dvůr nepozván, vystoupila právě svědkyně B., nikoli svědkyně U.. Takový krok není pravděpodobný, v případě, když se osoba někoho bojí a ví, že její přítomnost může dotyčného ještě vyprovokovat.
41. Pokud by člověk vstoupil za plot do blízkosti domu, bylo logickým jednáním zavřít dveře. Komunikace mohla proběhnout i na místě samotném např. přes okno, případně přes telefon. Žalobce se několikrát neúspěšně pokoušel paní J. dovolat. Paní J. dodatečně hovoří o cestě do ciziny, tato však nebyla prokázána. Místo zvednutí telefonu přišlo osobní setkání a konflikt vyvolaný paní J. .
42. Paní J. bránila žalobci v kontaktu s dětmi, žalobce navíc věděl o problémech paní J. a snažil se s dětmi spojit z důvodu přesvědčení dlouho trvajícího odloučení. Žalobce paní J. nijak fyzicky neublížil, což dokládá i lékařská zpráva. Tvrzení, že po drapnutí prsu vznikla ona malá zhmožděnina, navíc na spodní části pod řadrem, ale na opačné straně v místě zbylých prstů nevzniklo ve stejnou dobu žádné viditelné zranění, a že k drapnutí za řadro došlo při pokusu o škrcení, je z pohledu logických úvah a uvažování naprosto nesmyslné.
43. Není zřejmé, proč svědkyně B. vyhrožovala policií, kterou měla údajně zavolat před vstupem žalobce na dvůr a následně s ním prodlužovat konverzaci, když žádnou policii nezavolala. Tvrzení a obvinění žalobce správními orgány, že může za incident, který dotyčné popisují, postrádá logický základ už ve způsobu a ději jak k údajnému incidentu došlo.
44. Z obsahu odůvodnění napadeného rozhodnutí se lze domnívat, že žalovaný vinu žalobce odvozuje od slovního a fyzického napadení paní J. . V řízení však nebylo prokázáno žádné slovní napadení, tedy z pohledu žalovaného ani k lživému omlouvání nezvané návštěvy rozloučením se syny. Důvodem rozloučení bylo právě nevhodné jednání paní J. a svědkyně B. To, že se paní J. nelíbilo, že žalobce chtěl dětem zdůvodnit, proč se se syny nebude moci delší dobu vidět, v ní vyvolalo obavu, co všechno může žalobce vyslovit, proto ho fyzicky insultovala. Tuto skutečnost žalovaný hodnotil v neprospěch žalobce. Není zřejmé, jak žalovaný k takovému nepravdivému závěru o slovním napadení došel, když není nijak zřejmé z výpovědí svědkyň ani zachycen na zvukovém záznamu.
45. Žalobce uzavřel, že argumentace žalovaného je nesprávná, protože nepostupoval v souladu se zásadami správního řízení a rezignoval na svoji úlohu přezkoumat postup správního orgánu I. stupně. Žalovaný plně převzal argumentaci správního orgánu I. stupně na základě mylných domněnek a závěrů a dokonce v některých částech sám zkreslil či opomněl

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

důležité části výpovědí a důkazů, aby nenarušil konstrukci pro konečný verdikt rozhodnutí. Žalovaný zcela opomněl v rámci svého rozhodnutí zhodnotit obsah důkazní nahrávky. Správní orgán I. stupně použil pouze částí nahrávky zcela účelově a dokonce nesprávně, když přisoudil tvrzení dokázané nahrávkou jiné osobě než, která toto tvrzení na nahrávce učinila. Žalobce byl zkrácen na svých právech nesprávným úředním postupem a zneužitím správního uvážení. Napadené rozhodnutí lze považovat za nicotné a nepřezkoumatelné, jelikož se opírá o důvody a tvrzení, které nebyly v rámci správního řízení doloženy.

Vyjádření žalovaného

46. Žalovaný při svém rozhodování vycházel z předloženého správního spisu, v němž byl skutkový stav jednoznačně prokázán, a to z výsledku tří svědkyň – poškozené, svědkyně B. a svědkyně U.. Všechny shodně tvrdily, že žalobce paní J. napadl. Všechny ostatní důkazy, včetně žalobcem zmíněné zvukové nahrávky, byly užity podpůrně.
47. Žalobce k prokázání své verze rozebírá a upravuje každý i sebemenší detail, k čemuž žalovaný uvedl, že skutek se stal 15. 10. 2022 a k prvnímu jednání o přestupku došlo dne 8. 3. 2023, tedy téměř po čtvrt roce. Je zcela nepravděpodobné, že by si svědkyně zcela detailně a naprosto identicky pamatovaly průběh incidentu, když navíc šlo o emočně velmi vypjatou situaci. Svědkyně incident popisují vlastními slovy, tak, jak jej vnímaly. Lze konstatovat, že uvedené svědecké výpovědi se vzájemně doplňují a v tom podstatném se nerozcházejí, je ale zcela samozřejmé, že se v dílčích detailech rozcházet mohou. Je s podivem, že žalobce si s odstupem celého roku pamatuje i nejmenší detaily incidentu.
48. Podle žalovaného je nutné vzít za zásadní, že předmětem řízení je pouze skutek, kdy žalobce fyzicky napadl K. J. a nikoli jejich dřívější či současné spory.
49. Žalobce opakovaně navštívil žalovaného a snažil se jej přesvědčit o své pravdě, zabíhal do mnoha intimních podrobností vztahu s bývalou partnerkou, a snažil se jí v očích odvolacího orgánu pomluvit a zdiskreditovat. Žalovaný při rozhodování vycházel z přiloženého spisu a došel k jednoznačnému závěru, že žalobce skutek spáchal.
50. Žalobce v žalobě uvádí řadu skutečností, které nesouvisí s předmětem řízení. Jak bylo uvedeno v napadeném rozhodnutí, ustanovení § 7 zákona o některých přestupcích chrání společnost před poměrně širokým spektrem zásahů do občanského soužití, které již nejsou pouhou nezdvořilostí. Občanské soužití lze obecně vymezit jako souhrn pravidel chování, jejichž zachování, nad rámec právních norem, je podle obecného názoru a přesvědčení nutnou podmínkou klidného a spořádaného soužití občanů v daném místě, čase a situaci.
51. Přestupku dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) bodu 4. zákona o některých přestupcích se dopustí fyzická osoba tím, že úmyslně naruší občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustí jiného hrubého jednání. Jiné hrubé jednání je zbytkové ustanovení, které subsumuje všechna ostatní hrubá jednání. Jiným hrubým jednáním narušujícím občanské soužití je tak např. vyhrožování jinou újmou než újmou na zdraví, nadávání, vulgarismy, strkanice, nakopnutí menší intenzity či nenávistnou agresivitou. Jiným hrubým jednáním lze tedy obecně rozumět takové jednání pachatele, které je neslušné, nikoli však hrubě neslušné, neboť pak by již bylo možné uvažovat o trestném činu výtržnictví. Přestupek dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) bod 4. zákona o některých přestupcích tak byl ve smyslu uvedeného žalobci prokázán svědeckými výpověďmi.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Replika žalobce

52. Žalobce dne 14. 12. 2023 doručil soudu repliku k žalobě. K tvrzení žalovaného, že jej žalobce opakovaně navštívil, uvedl, že každý kontakt, který provedl vůči žalovanému, měl jiný důvod, ale žádný nesměřoval k tomu, co uvádí žalovaný. Důvodem návštěvy dne 10. 7. 2023 bylo seznámení se s postoupeným správním spisem, kdy v obavě o spravedlivý proces byl žalobce ověřit v jaké podobě a s jakým průvodním sdělením, byl žalovanému tento správní spis předán. Při tomto seznamování se spisem, však navíc bylo žalobci ze strany žalovaného podána informace v tom smyslu, a to předtím, než se se spisem sám žalovaný seznámil, že je jedno, jaké jsou důkazy, pokud je věc dosvědčena svědeckými výpověďmi, bude rozhodnuto o vině. Žalovaný nyní toto tvrzení aplikuje a prosazuje za každou cenu. Zmíněná návštěva byla jediným kontaktem se žalovaným před vydáním napadeného rozhodnutí, kromě návštěv jiných odborů úřadu žalovaného.
53. Žalobce jednal s úřadem žalovaného stran stížnosti proti nečinnosti úřadu ve věci sociálně právní ochrany dětí a jednání městské policie, nicméně nejednal s osobou, která vede správní spis v projednávané věci. Jednání proběhlo v době po vydání napadeného rozhodnutí. Nic z výše uvedeného nemohlo mít vliv na jednání žalovaného.
54. Dále při žádném kontaktu nebylo sděleno jediné nepravdivé tvrzení týkající se bývalé partnerky žalobce. Pokud žalovaný tvrdí, že žalobce pomlouval svoji bývalou partnerku, sám žalovaný se tím dopouští pomluvy, kdy navíc neuvedl jedinou skutečnost či tvrzení, která by opravňovala toto jeho konstatování.
55. Žalovaný se soustavně dopouští pomluv a diskreditace žalobce, když uvádí nepravdy a lživá tvrzení ve svých závěrech a odůvodnění napadeného rozhodnutí. Např. uvádí, že žalobce měl vniknout nepozván na dvůr zaútočit na matku před dětmi, či že slovně napadl partnerku. Ani jedno z konstatování žalovaného správní řízení neprokázalo.
56. Zvuková nahrávka, kterou pořídila paní J., naopak dokazuje, že žalobce poškozenou slovně nenapadl. Minimálně jedna svědkyně potvrdila verzi žalobce v tom, že proti žalobci vyběhla paní J., která se jej snažila před dětmi umlčet.
57. Lživá konstatování a konstrukt žalovaného, kdy výpovědi spolu nekorespondují tak, aby z nich vyplýval jednoznačný popis jednání žalobce, žalovaný dokola používá jako dokonalý popis reality. Vše, co s jeho tvrzením koliduje, bagatelizuje či zamlčuje.
58. Správní orgán nyní klade k tíži žalobce skutečnost, že policie neplnila správně svoji úlohu. Jakékoli nesrovnalosti zdůvodňuje časovým odstupem, bez kritického hodnocení výpovědí svědkyň a jejich jednání v dané situaci i jejich motivaci. Žalovaný nehájí právní systém, ale zájmy zúčastněných osob.
59. Žalobce poukázal na skutečnost, že paní J. je v řízení vedena pouze jako svědek a nikoli jako poškozená, přestože řízení bylo zahájeno a v době jejího výsledku bylo vedeno pro skutek ublížení na zdraví. Nyní toho, že byla v řízení vedena jako svědek, zneužívá, aby nemusela odpovídat na dotaz týkající se správního řízení k této věci. Takové jednání správního orgánu je přinejmenším podezřelým jednáním úředních osob.

Průběh jednání

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

60. Ve věci se konalo dne 15. 12. 2023 jednání. K jednání se dostavil žalobce osobně a za žalovaného jeho zaměstnanec Mgr. T. K. na základě pověření. Stran argumentace žalobce odkázal na znění žaloby, zaměstnanec žalovaného také odkázal na vyjádření k žalobě.
61. Soud neprovedl důkazy, jejichž provedení žalobce navrhoval v žalobě, jednalo se o usnesení Okresního soudu v Chebu ze dne 6. 4. 2023, č. j. 25 Nc 30008/2023-15, a usnesení téhož soudu z téhož dne, č. j. 8 Nc 9001/2023-9, návrh na vydání předběžného opatření ze dne 4. 4. 2023 společně s přiloženou SMS komunikací, návrh dohody o úpravy práv a povinností k nezletilým ze dne 18. 4. 2023, e-mailovou komunikaci na stránkách města Cheb ze dne 16. 9. 2022, žádost o předběžné opatření – svěřeni dětí do péče ze dne 3. 4. 2023, zpráva o spolupráci intervenčního centra ze dne 29. 3. 2023, e-mailové komunikace s Městským úřadem Cheb, ze dne 4. 4. 2023 a 5. 4. 2023, vyjádření Městského úřadu Cheb, odboru sociálních věcí a zdravotnictví ze dne 5. 4. 2023 jako zpráva kolizního opatrovníka, zpráva 4. ZŠ v Chebu ze dne 5. 4. 2023, vyrozumění Okresního státního zastupitelství v Chebu ze dne 16. 8. 2023 k podání ze dne 1. 8. 2023, usnesení Policie ČR, Krajského ředitelství Karlovarského kraje, ze dne 31. 7. 2023, o odložení podezření ze spáchání přečinu, stížnost proti tomuto usnesení ze dne 27. 8. 2023, Odpověď Městského úřadu Cheb, odboru sociálních věcí a zdravotnictví, na stížnost na postup orgánu sociálně-právní ochrany dětí ze dne 31. 8. 2023, Sdělení Okresního státního zastupitelství v Chebu ze dne 15. 9. 2023 k podání ze dne 28. 8. 2023, Vyřízení stížnosti ze dne 11. 9. 2023 ředitele Pomoci v nouzi o. p. s. ze dne 18. 9. 2023 a 25. 9. 2023, odpověď na stížnost č. 14/2023 Městského úřadu Cheb, odboru správních činností a obecní živnostenský úřad ze dne 25. 9. 2023, odpověď ředitele Pomoci v nouzi o. p. s. ze dne 26. 9. 2023, vyjádření Pomoci v nouzi o. p. s. ke spolupráci pracovníků sociální služby intervenční centrum s nezletilými ze dne 4. 1. 2023.
62. Tyto důkazní návrhy soud vyhodnotil jako nadbytečné a částečně irelevantní. Soud totiž z obsahu správního spisu zjistil, že v něm jsou založeny všechny důkazy, které umožňují posoudit relevantní žalobní námitky (k tomu viz níže) vztahující se jak ke skutkové stránce věci, tak právnímu posouzení a předchozímu řízení. Důkazy, které předcházejí dobu spáchání předmětného přestupku, případně se týkají dalších (jiných) sporů a řízení mezi žalobcem a jeho bývalou partnerkou, soud neprováděl, neboť by to nijak nemohlo přispět k objasnění věci.
63. Žalobce navrhl také doplnění dokazování výpovědí paní Švecové, pracovnice správního orgánu I. stupně, která vedla řízení v prvním stupni. Tento důkazní návrh soud neprovedl z obdobného důvodu, tedy pro jeho nadbytečnost. Žalobce má k dispozici procesní nástroj, kterým se může bránit z jeho pohledu nesprávnému či nezákonnému postupu správního orgánu nebo chování úřední osoby (buď opravný prostředek, nebo stížnost dle § 175 správního řádu). Při přezkumu napadeného rozhodnutí však nepřichází do úvahy nové zjišťování toho, zda postup konkrétní úřední osoby zařazené do správního orgánu I. stupně byl vhodný, pakliže tato námitka nebyla předmětem žádného podání žalobce, jmenovitě odvolání.
64. Žalobce navrhl vydání rozsudku dle žalobního petitu obsaženého v žalobě a náhradu nákladů řízení spočívající v uhrazeném soudním poplatku za podanou žalobu. Žalovaný navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

Posouzení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

65. Soud předesílá, že žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4. zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích. Podle tohoto ustanovení: „Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že úmyslně naruší občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustí jiného hrubého jednání.“ Naplnění znaků skutkové podstaty tohoto přestupku je správními orgány spatřováno v tom, že se žalobce dne 15. 10. 2022 v době okolo 12.30 hodin na adrese X před domem na dvoře po slovní rozepři fyzicky napadl bývalou přítelkyni K. J. tak, že nejméně jednou jeho horní končetinou atakoval její horní část těla a tlačil ji do sedu na lavičku.
66. Toto vymezení soud opakuje a zdůrazňuje proto, že žalobce ve své žalobě uplatnil celou řadu velmi podrobných námitek a popisů konfliktů mezi ním a jeho bývalou partnerkou, které s nyní projednávanou věcí zcela zjevně přímo nesouvisejí (rozpory při rozhodování o péči o jejich nezletilé syny, předchozí vývoj jejich vztahu, případně naopak následné rozpory při přestupkovém řízení a dalších úředních postupech, které reagují na jejich vzájemné konflikty). Těmito skutečnostmi se ale soud nemůže v tomto řízení jakkoli zabývat. Podle § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s. platí: „Soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen "správní orgán").“ Dle § 65 odst. 1 s. ř. s. pak: „Kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.“ Z citované právní úpravy plyne, že v soudním řízení správním vedeném o žalobě proti rozhodnutí, je přezkoumáváno samo toto rozhodnutí, a to jak po stránce právní, tak po stránce skutkové, případně též řízení, které k jeho vydání vedlo, pakliže tvrzené a popřípadě prokázané porušení žalobcových práv v tomto řízení mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci. Těmito hledisky je pak vymezeno pomyslné hřiště, na kterém se soudní přezkum správního rozhodnutí odehrává. Konkrétní obrysy přezkumu napadeného rozhodnutí pak zásadně stanoví žalobce prostřednictvím své žaloby, neboť podle § 75 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud přezkoumá napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů. Tyto žalobní body však nemohou z podstaty věci vybočit z výše uvedených hranic přezkumu správního rozhodnutí, neboť v širším rozsahu, než který je takto vymezen, nelze dovodit kompetenci správního soudu. K tomu soud připomíná, že podle § 2 s. ř. s.: „Ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.“
67. Jde-li o žalobní body, které žalobce uplatnil proti napadenému rozhodnutí ve vymezeném (přípustném) rozsahu, bylo možno z jeho obsáhlé žaloby identifikovat následující námitky, které soud pro přehlednost věci vypořádá v tom pořadí, ve kterém je žalobce uplatnil.
68. Ačkoliv žalobce neoznačil konkrétní ustanovení právního předpisu, které mělo být tvrzeným opomenutím orgánu policie porušeno, je zjevné, že má na mysli § 74 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen: „*přestupkový zákon*“), podle něhož: „O zjištěných skutečnostech sepíše orgán policie úřední záznam, který

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

přiloží k oznámení. Orgán policie učiní oznámení příslušnému správnímu orgánu nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozví.“

69. Ze správního spisu je patrné, že orgán policie přijala oznámení o přestupku (v dané době v procesní podobě trestního oznámení) dne 15. 10. 2022. Po provedení některých procesních úkonů pak bylo učiněno oznámení správnímu orgánu I. stupně dne 14. 11. 2022 (jakkoli samo oznámení bylo datováno již 8. 11. 2022, je třeba vycházet z data prezenčního razítka otištěného na stejnopise tohoto oznámení). Z toho plyne, že oznámení bylo orgánem policie učiněno v zachované 30denní lhůtě dle § 74 odst. 2 přestupkového zákona. Žalobcem namítané pochybení tedy soud neshledal. Navíc soud podotýká, že se z této žalobní námitky nepodává, jak měl být tímto tvrzeným porušením povinností policie žalobce zasažen na svých právech. Tvrzení, podle nichž byly podklady opatřené policejním orgánem (a následně postoupené správnímu orgánu I. stupně) v důsledku tohoto domnělého pochybení neúplné či dokonce nepravdivé, je jen ničím nepodloženou spekulací žalobce. Žalobní námitku proto soud hodnotí jako nedůvodnou.
70. Obsah vydaného příkazu vydaného správním orgánem I. stupně dne 28. 11. 2022, č. j. MUCH 117864/2022, pak podle názoru soudu nesvědčí o účelovém jednání nesoucím znaky nadřezování správního orgánu. Vydaný příkaz obsahuje shrnutí podkladů, z nichž správní orgán při jeho vydání vycházel, mj. jde i o vyjádření poškozené zachycené v protokole o trestním oznámení ze dne 15. 10. 2022. Tvrzení, o kterých žalobce hovoří v žalobě (jednak popis událostí, v nichž je spatřován přestupek, ale i tvrzení týkající se sledování pornografie), se tak do obsahu příkazu dostaly právě skrze citaci tohoto podkladu, nejedná se však o závěry samotného správního orgánu. Závěry správního orgánu jsou v příkazu obsaženy až dále, přičemž jsou zřetelně od předchozí (narativní) části odděleny uvozující větou: *„Správní orgán zhodnotil podklady pro vydání příkazu jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k jednoznačnému závěru, že svědčí pro rozhodnutí o provinění obviněného.“* Žalobce tedy nemůže procesní pochybení správního orgánu I. stupně spatřovat toliko v rekapitulaci obsahu podkladů založených ve správním spise, leda by namítal, že jde o rekapitulaci nesprávnou, případně účelovou. Ani tuto námitku tak soud nepovažuje za důvodnou.
71. Pokud se žalobce cítí dotčen tím, že na internetových stránkách města Chebu byl zveřejněn záznam o zásahu městské policie Cheb ze dne 16. 9. 2023, je jistě oprávněn tento problém odpovídajícím způsobem řešit. Dovožovat však z této skutečnosti snahu jej diskreditovat coby jediného svědka ve věci podezření z užívání dětské pornografie jeho bývalou partnerkou, se nejvíce soudu za tohoto stavu věci jako podložené, navíc jde rovněž o otázku míjející se s předmětem tohoto řízení. Spojení této skutečnosti s procesním průběhem šetření předmětné přestupkové věci není soudu zřejmé. Sama skutečnost, že ke zveřejnění informace mělo dojít na internetových stránkách města Chebu, nikoli městské policie, podle soudu automaticky neznamená, že je správní orgán I. stupně proti žalobci podjatý. Žalobci je nutno připomenout, že obecní policie je orgánem obce (§ 1 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii), takže činit umělý rozdíl mezi orgány obce upravenými v obecním zřízení [zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)], mezi nimiž je např. i obecní úřad, a orgány obce upravenými zvláštními zákony, nečiní valný smysl. Dovožovat pak jen na základě (třeba i nesprávného či dokonce nezákonného, to soud nemůže jakkoli předjímat) zveřejnění určité informace na internetových stránkách města podjatost konkrétní úřední osoby či dokonce celého úřadu proti žalobci, je na první pohled

neopodstatněné. K tomu srov. § 14 správního řádu, který upravuje pravidla vyloučení úředních osob z projednávání a rozhodování věci.

72. Soud neshledal, že by se na základě opožděného zaslání informace policií bylo možno vést pochybnosti o úmyslech v jednotlivých úkonech samotné policie. Především, jak soud shora již zdůvodnil, obsah správního spisu nepodporuje žalobcovu domněnku, že by orgán policie při svém postupu podle § 74 odst. 2 přestupkového zákona nedodržel stanovenou zákonnou lhůtu. Již to samo odebírá žalobcovým tvrzením o pochybnostech o úmyslech orgánu policie skutkovou relevanci. Jde-li pak o žalobcovy pochybnosti týkající se vydání příkazu bez nařízení ústního jednání, uvádí soud, že příkaz může být vydán bez nařízení ústního jednání ve věci, jsou-li splněny ostatní zákonné podmínky jeho vydání (§ 150 správního řádu ve spojení s § 90 přestupkového zákona).
73. Ani žalobcovy pochybnosti vyslovené na základě záznamů doručující pošty na poštovní obálce, v níž mu byl doručován příkaz správního orgánu I. stupně, nemá soud za důvodné. Doručující pošta na poštovní obálce rozhodně neoznačuje data, „*kdy uplyne lhůta pro podání odporu, tedy kdy si nesmí žalobce převzít tuto zásilku*“. To je evidentní již jen z toho, že lhůta pro podání odporu začne plynout od okamžiku, kdy je příkaz oznámen (§ 150 odst. 3 správního řádu), tedy až po jeho doručení, je-li oznamován poštovní zásilkou. Doručovací pošta tedy sotva může v okamžiku, kdy se nepodařilo určitou zásilku doručit a ta je ukládána na poštu, určit datum, kdy a zda vůbec bude zásilka doručena. Ostatně, žalobce sám proti příkazu nakonec odpor podal a správní řízení pokračovalo. Správní orgán I. stupně žalobci evidentně nijak v podání odporu nebránil. Nic ani nesvědčí o tom, že by žalobce čelil jakýmkoli problémům při přebírání pošty, mohl si tedy zásilku obsahující odpor vyzvednout dříve, než ta byla vrácena odesílateli (správnímu orgánu I. stupně).
74. Dále žalobce namítl, že správní orgán I. stupně nesprávně zjistil skutkový stav, neboť jednak nepředvolal svědkyni L. U., jednak bagatelizoval vzájemné rozpory ve výpovědích slyšených svědkyň.
75. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce navrhl slyšení svědkyně U. na ústním jednání dne 8. 3. 2023. Tato svědkyně se posléze kontaktovala se správním orgánem I. stupně za účelem předání svých nacionálií, aby jí mohlo být zasláno předvolání, což se také stalo dne 14. 4. 2023, kdy převzala poštovní zásilku s předvoláním. Tato svědkyně pak byla správním orgánem I. stupně vyslechnuta na ústním jednání dne 3. 5. 2023. Skutečnost, že tato svědkyně nebyla předvolána již k ústnímu jednání konanému dne 8. 3. 2023, není sama o sobě na škodu provedení dokazování a není jasné, jakým způsobem měla tato skutečnost poškodit práva žalobce. Samotný ani ne dvouměsíční odstup od podání výpovědi ostatních svědkyň, zřejmě nemohl mít zásadní dopad na hodnotu svědecké výpovědi o událostech, které se odehrály již v říjnu předchozího roku (přitom není pravda, že by fakt, že správní orgány vzaly v potaz časový odstup mezi popisovanými událostmi a podáním svědeckých výpovědí hodnotily k tíži žalobce; toliko k němu přihlédly, k čemuž byly povinny v rámci hodnocení důkazů). Porušení ustanovení § 3 správního řádu, podle něhož postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, tedy nemůže být v této skutečnosti shledáváno.
76. Z obsahu napadeného rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně pak soud také zjistil, že správní orgány obou stupňů zcela správně akcentovaly, že se vyslechnuté svědkyně i poškozená shodly na podstatných okolnostech průběhu skutkového děje, ačkoliv některé méně významné okolnosti podaly částečně odlišně. Takové diskrepance

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

mezi svědeckými výpověďmi nelze hodnotit jako zásadní rozpory, které by všechny svědecké výpovědi automaticky znevěrohodnily. Naopak, bylo by spíše podezřelé, pokud by se všechny svědkyně ohledně průběhu skutkového děje přesně až doslovně shodovaly i přes určitý časový odstup. Je zcela přirozené, že každý člověk vnímá děj, jehož se účastní či který sleduje, poněkud jinak s ohledem na své smyslové schopnosti, osobnostní založení a ovšem i na to, jakým směrem je právě orientována jeho pozornost. To platí tím spíše, jde-li o děj, který proběhl v rámci velmi krátké doby a byl zřejmě jeho aktéry prožíván citově intenzivně. V projednávané věci svědkyně i poškozená podaly shodnou výpověď, jde-li o skutečnosti podstatné z hlediska otázky naplnění znaků skutkové podstaty příslušného přestupku a jejich výpovědi korespondovaly i s audiozáznamem, který byl do spisu založen svědkyní U. Hodnocení svědeckých výpovědí všech svědkyň správními orgány obou stupňů tak má soud za správné.

77. Ani provedením samotné audio nahrávky správní orgán I. stupně nepochybil. Soud předesílá, jak ostatně na to sám žalobce poukazoval, že správní orgán je povinen zjistit náležitě skutkový stav věci. Podle § 3 správního řádu postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Podle § 50 odst. 3 správního řádu: *„Správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.“* Přestupkové řízení nepochybně je řízením vedeným z moci úřední, v němž má být uložena povinnost. Správní orgány tedy musejí dbát na náležité vyšetření věci. Použijí-li proto audionahrávku, byť předloženou jim svědkyní, z hlediska náležitého objasňování skutkového stavu věci nepochybí. V tomto ohledu není rozhodující, jakou cestou se ke správním orgánům tato nahrávka dostala, totiž obstaral-li ji žalobce coby obviněný, jeho bývalá družka coby poškozená nebo někdo jiný. Podstatná je její schopnost zprostředkovat skutkové zjištění o tom, jak se seběhl skutkový děj věci (a pochopitelně splnění dalších podmínek použití takové nahrávky, ale to není předmětem žalobcovy námitky). Bylo by naopak pochybením správních orgánů, kdyby odmítly tuto audionahrávku provést k důkazu s odkazem na to, že ji předkládá svědkyně. Podle názoru soudu nejsou ani důvody pochybovat o důkazní hodnotě této nahrávky toliko na základě toho, že nebyla předložena již dříve, byť o ni svědkyně slyšené dříve než svědkyně U. mohly, resp. snad musely vědět.
78. Správní orgány se nemusely zabývat otázkou, proč se žalobce dne 15. 10. 2022 dostavil za svou bývalou družkou na místo v X, kde se rekreovala. Není jasné, jak by tato skutková otázka měla přispět k objasnění skutečností, v nichž byl spatřován přestupek. Důvody, které žalobce vedly na dané místo, nemají žádnou spojitost s tím, jak se věci mezi ním a poškozenou následně vyvinuly. Správní orgány nejsou povinny ani v přestupkovém řízení rozkrývat celou skutkovou verzi reality, ale i v přestupkovém řízení jsou povinny se soustředit právě a jen na ty skutečnosti, které jsou z hlediska předmětu daného řízení relevantní. Soud nemá za to, že důvody žalobcova příjezdu na místo jsou z tohoto pohledu relevantní. Ani žalobcova tvrzení, jimiž tento domnělý nedostatek správním orgánům vytýká, jej přitom nepřesvědčila o opaku. I kdyby sama poškozená měla zájem, aby žalobce na místo přijel, přeci nijak neumenšuje či nezdůvodňuje to, že ji žalobce následně fyzicky napadl.
79. Tvrzení žalobce týkající se manipulace úředních osob na úseku sociálně-právní ochrany dětí s cílem zbavení žalobce jeho rodičovských práv, jsou z pohledu předmětu tohoto řízení mimoběžné. Podezření tohoto druhu musejí zaznít v řízení ve věcech péče o

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

nezletilé, kam obsahově spadají a v němž mohou mít dopad na výsledek takového řízení. Jakkoli je soudu zřejmé, že osoby činné v řízeních ve věcech péče o nezletilé, jako jsou úředníci zařazení do orgánů sociálně-právní ochrany dítěte, ale i extraneové, tj. osoby vykonávající speciální psychologické, vztahové či výchovné poradenství mohou v konkrétním případě postupovat excesivně, případně podjatě a naplňovat spíše svou vlastní představu o řešení konkrétní věci než především vycházet z hlediska nejlepšího zájmu dětí, jak naznačuje žalobce, přičemž jimi podávané výstupy mohou úmyslně uzpůsobovat tak, aby jimi předjímanému záměru odpovídaly, není soud ve správním soudnictví oprávněn tyto otázky jakkoli hodnotit. Je na žalobci, aby práva svá a svých dětí ochraňoval v tom řízení, které je k tomu určeno. V něm pak bude na něm, aby svá tvrzení také náležitě doložil.

80. Soud nemá provedené hodnocení skutkových zjištění správními orgány obou stupňů za nesprávné, tím méně ne do té míry, že by nebylo možné uzavřít, že k popisovanému skutku ze strany obviněného vůbec došlo. Nelze oddiskutovat, že svědkyně B. i U. jsou osobami, které mají relativně velmi blízko k poškozené J. (svědkyně B. je její matka, svědkyně U. přítelkyně). Jejich výpovědi proto musejí být při vědomí této skutečnosti také hodnoceny. Zejména v případě svědkyně B. bylo na místě vysoké ostražitosti, neboť ze spisového materiálu je zřejmé, že došlo k rozpadu rodinného života nejen mezi žalobcem a poškozenou, ale i svědkyní B. a jejím manželem, kteří jsou prarodiči jejich dětí, přičemž nelze vyloučit, že svědkyně B. skutečně může mít motivaci poškodit svou výpovědí žalobcovy vyhlídky v dalších řízeních, zejména pak v řízení o péči o jeho syny. Jedná se však o standardní skutečnosti, ke kterým se při hodnocení svědeckých výpovědí běžně přihlíží [jde o tzv. kritéria RAVEN, v jejichž rámci se hodnotí reputace svědka (reputation), schopnost vnímat děj (ability to see), zájem svědka na podání konkrétní výpovědi (vested interest), odbornost (expertise) a jeho nestrannost (neutrality)]. Je zřejmé, že právě u svědkyně B. jsou dány významné okolnosti zkoumat její výpověď zvláště bedlivě. Při tom ovšem nelze přehlédnout, že správní orgány zcela správně vyšly z toho, že výpovědi svědkyň i poškozené se v podstatných rysech shodují a odpovídají i tomu, co je zachyceno v audiozáznamu, na němž ostatně sám žalobce přiznává, že „...bráblo, ano, vyjel jsem.“
81. Namítá-li žalobce, že dle jeho názoru absentuje objekt skutkové podstaty přestupku a rovněž i subjektivní stránka, schází soudu v této argumentační linii jakýkoli skutkový podklad. Námitka je uplatněna značně obecně, proto ve stejné míře obecnosti soud konstatuje, že objektem přestupku podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4. zákona o některých přestupcích je zájem na udržování společenského soužití v rámci pravidel slušné společnosti, tj. bez hrubostí a projevů agrese, byť takových, které ještě nedosáhnou intenzity trestného činu. Tento objekt byl vyjádřen i v rozhodnutí správního orgánu I. stupně (str. 8), i v rozhodnutí napadeném (str. 7). Totéž platí pro subjektivní stránku přestupku, když správní orgány náležitě dovodily, že ke spáchání přestupku došlo v úmyslu přímém (str. 8 rozhodnutí správního orgánu I. stupně a str. 7 napadeného rozhodnutí). Ani tato námitka tedy důvodná není.
82. Správní orgán I. stupně také náležitě zdůvodnil změnu právní kvalifikace, k níž přikročil vyrozuměním ze dne 16. 5. 2023, když předtím byl skutek posuzován podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích, podle něhož: „Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jinému ublíží na zdraví.“ Je zjevné, že změna v právní kvalifikaci byla důvodná,

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

neboť zjištěný skutkový stav odpovídá právě zvolené právní kvalifikaci obsažené v § 7 odst. 1 písm. c) bod 4. zákona o některých přestupcích.

83. Odpovědnost žalobce za přestupek pak není umenšena jeho postesknutím, že za obdobný přestupek by měly být potrestány i svědkyně B. a U., resp. poškozená. Fakt, že s těmito osobami nebylo vedeno přestupkové řízení, případně že nebyly potrestány za to, co podle žalobce také naplnilo skutkovou podstatu některého přestupku, nijak neovlivňuje možnost vyvození přestupkové odpovědnosti vůči němu. Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí uvedl, že všichni ostatní aktéři kromě žalobce jednali za okolností vylučujících protiprávnost, a tedy svůj pohled na tuto otázku vyložil a vysvětlil.
84. Žalobcem zmiňované pochybnosti týkající se konkrétního místa na levém prsu poškozené K. J., které mělo být zhmožděno úchopem žalobcovy ruky, nepovažuje soud za podstatné, neboť konkrétní zranění není znakem skutkové podstaty přestupku, jehož spácháním byl žalobce shledán vinným. Toto zranění ostatně nebylo ani pojato do skutkové věty rozhodnutí o přestupku, přičemž znak „jiného hrubého jednání“ je spatřován ve fyzickém ataku vůči poškozené a jejím tlačení na lavičku, nikoli již v jeho následku (tj. zda jím bylo způsobeno zranění na prsu či nikoli). Tyto okolnosti jsou tedy správním orgánem zjišťovány toliko v zájmu objektivního a úplného zjištění skutkového stavu věci, nejde však o nosné důvody rozhodnutí.
85. V závěrech správního orgánu I. stupně nespátřuje soud hodnocení otázky, zda byl žalobce na místo pozván či nikoli, v neprospěch žalobce. Správní orgán I. stupně se řádně soustředil pouze na otázku samotného přestupkového děje, přičemž důvody, pro které se žalobce na místo dostavil, ponechal coby irelevantní stranou. Je pak pravdou, že žalovaný ve svých skutkových závěrech uvedl, že se žalobce na místo dostavil „bez pozvání“, což vychází ze svědeckých výpovědí a výpovědi poškozené, ale současně to ovšem reflektuje i žalobcovo vyjádření v rámci ústního jednání dne 8. 3. 2023 (žalobce uvedl, že věděl, že děti budou s matkou v místě X, a chtěl se s nimi zkontaktovat; to znamená, že sám netvrdí, že by byl na místo pozván). Není však pravdou, že by byla v této otázce spatřována přítěžující okolnost a prokazující vina žalobce. Žádné právní závěry z této otázky naopak vyvozovány nejsou.
86. Konečně, pokud jde o to, zda žalobce napadl poškozenou také slovně, nejen fyzicky, ani v tom nelze podle názoru soudu spatřovat nic pro závěry ve věci podstatného. Především, správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí uvedl, že žalobce poškozenou fyzicky napadl „po slovní rozepři“, což je verze, která nachází oporu jak ve výpovědích svědkyň, tak v audionahrávce. Ve stejné podobě byl tento skutkový závěr převzat do skutkové věty rozhodnutí správního orgánu I. stupně. O slovním a fyzickém napadení ženy tak hovoří pouze žalovaný, a to v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí, kterým se ovšem ke skutkovým a právním závěrům správního orgánu I. stupně fakticky přihlásil, když jeho rozhodnutí potvrdil. Žalobci je však nutno přisvědčit, že slovní napadení poškozené nebylo v řízení prokázáno a žalovaný se měl vystříhat takového formulování svého závěru, který plně neodpovídá výsledkům dokazování. Nejde však rozhodně o vadu, pro kterou by mělo být napadené rozhodnutí rušeno, neboť důvody, pro které žalovaný zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jsou zřejmé.
87. Ostatní v žalobě uplatněné námitky mají spíše povahu žalobcova komentáře procesního průběhu věci, případně se týkají výhradně dalších řízení, v nichž žalobce vystupuje. Soud je proto v tomto rozsudku nevypočítával, když se soustředil toliko na námitky, které

měly alespoň určitý vztah k přezkumu napadeného rozhodnutí, jakkoli i z nich musely být některé vyhodnoceny jako mimoběžné (viz výše).

Závěr a náklady řízení

88. Soud dospěl závěru, že žaloba, jíž se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, není důvodná, výrokem I. tak žalobu zamítl.
89. Výrokem II. tohoto rozsudku pak soud rozhodl o náhradě nákladů řízení. Při rozhodování o nákladech řízení se soud vyšel z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož: *„Nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.“* Účastníkem, který měl ve věci plný procesní úspěch, je žalovaný, neboť žaloba byla soudem zamítnuta. Žalovaný je nicméně správním orgánem, který podle příslušné judikatury Nejvyššího správního soudu nemá právo na náhradu těch nákladů, které nepřevyšují náklady spojené s výkonem jeho běžné úřední činnosti. Soud nezjistil, že by nějaké takové náklady žalovaný v souvislosti s probíhajícím řízením vynaložil, žalovaný navíc své právo na náhradu nákladů řízení neuplatnil. Proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.).

Plzeň 15. prosince 2023

Mgr. Jana Komínková
samosoudkyně

Poznámka: Jelikož vyřizující soudkyně Mgr. Jana Komínková čerpá mateřskou dovolenou, bylo písemné vyhotovení rozsudku zpracováno a podepsáno zastupujícím (viz sdělení místopředsedy soudu na čl. 139) soudcem JUDr. Ondřejem Szalonnásem v.r.